16/10/2019

Το πάθημα του Ιώβ- Γιατί οι δίκαιοι να υποφέρουν;

/ Γνώμες

Ο Ιώβ είναι ένα από τα ποιητικά-διδακτικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, το οποίο διερευνά το κατά πόσο ηθικό είναι να υποφέρει ένας δίκαιος άνθρωπος.

Ο Ιώβ είναι ένας άνθρωπος βαθιά πιστός και κάτοικος της Αυσίτιδας, ο οποίος παρά τη μεγάλη του περιουσία, ήταν πιστός, δίκαιος και στοργικός προς κάθε άνθρωπο που υπέφερε. Έχαιρε της εκτίμησης των ανθρώπων και δεχόταν το σεβασμό τους για τη σοφία του.

Η ιστορία του ίδιου αρχίζει όταν ο Θεός σε ένα διάλογό του με τον Σατανά, δέχεται να του παραχωρήσει τον Ιώβ ώστε να δοκιμαστεί, με την προϋπόθεση να μη βάλει σε κίνδυνο τη ζωή του.
Ο Ιώβ καλείται να βιώσει μεγάλες τραγωδίες, όπως την απώλεια των παιδιών του ακόμα και τη στέρηση της ίδιας της υγείας του. Βιώνει την απώλεια των ζώων του, την απώλεια της περιουσίας του, ενώ προσβλήθηκε από μία σοβαρή ασθένεια

(μάλλον λέπρα), η οποία του επέφερε πληγές σε όλο του το σώμα.

Ο Ιώβ δεν απαρνήθηκε την πίστη του στο Θεό, φωνάζοντας «γυμνός εξήλθα από την κοιλιά της μάνας μου και γυμνός θα απέλθω από τον κόσμο αυτό. Ο Κύριος έδωσε τα δώρα του και ο ίδιος τα αφαίρεσε. Ας είναι δοξασμένο το όνομά του στους αιώνες».

Η υπομονή του ίδιου έχει μείνει παροιμιώδης στην Ελληνική γλώσσα με τη φράση <<ιώβειος υπομονή>>, ενώ μετά το πέρας των δοκιμασιών, ο ίδιος απέκτησε ακόμα μεγαλύτερη φήμη και πλούτη.

Ο Ιώβ είναι ένα άτομο το οποίο κατέχει αξιοσημείωτη θέση στην Εβραϊκή και Χριστιανική αντίληψη, θεωρήθηκε υπόδειγμα υπομονής και ακλόνητης πίστης.
Το βαθύτερο νόημα του βιβλίου του Ιώβ

Ο Ιώβ διερευνά σε βάθος, ένα ερώτημα το οποίο μας έχει απασχολήσει λίγο πολύ όλους μας στη ζωή: γιατί οι δίκαιοι υποφέρουν;

Ο Ιώβ προσπαθεί να αποδείξει πως όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι απέναντι στον πόνο και τη δοκιμασία, ακόμα και ένας πιστός άνθρωπος θα υποστεί τη λυπηρή διαδικασία της υπομονής και των θλίψεων.

Αυτή η δοκιμασία όμως, προσπαθεί να αναδείξει ένα βαθύτερο νόημα: την ακλόνητη πίστη του ήρωα προς το Θεό, ακόμα και αν ο ίδιος ομολογεί πως υποφέρει άδικα και είναι αθώος. Αναδεικνύει πως η πίστη στο Θεό ακόμα και όταν ο άνθρωπος βιώνει εξοντωτικές δοκιμασίες, ακόμα και αν μένει αδρανής δε σταματά να υπάρχει. Ο άνθρωπος μέσω της θλίψης ωριμάζει, τελειοποιείται και ολοκληρώνεται ως μία πνευματική οντότητα. Ο ίδιος ο Ιώβ ανταμείφθηκε ξανά για την υπομονή του, αποκτώντας ξανά όλα του αγαθά, καθώς κάποτε και η θλίψη τελειώνει και ο Θεός μπορεί να σε ανταμείψει. Και αυτό, διότι ο Θεός δεν τον εγκατέλειψε, ακόμα και αν τη στιγμή που δοκιμαζόταν, ο Θεός δεν επενέβη για αποτρέψει τον πόνο και τις δοκιμασίες του.

Ο Ιώβ παραμένει ένα διαχρονικό σύμβολο πίστης και υπομονής, αναδεικνύει το μείζον θέμα της αδικίας του δίκαιου, αλλά του οποίου το τέλος θα είναι εξίσου ειρηνικό.

Μαρία Σκαμπαρδώνη- Δημοσιογράφος- Αθλήτρια